

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 17 juni 2024 inzake de klacht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het aanzeggen van een ECT.

Samenvatting

Klager heeft zich op [d.d.] met zijn klacht tot de klachtencommissie Fivoor gewend. De klachtencommissie heeft deze klacht op [d.d.] ontvangen. Op [d.d.] heeft de klachtencommissie het verweerschrift van de psychiater ontvangen. Tijdens de hoorzitting op [d.d.] is de klacht behandeld en zijn klager -bijgestaan door de PVP- en de verweerders gehoord.

Klager klaagt, in verkorte weergave, over de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van ECT-behandelingen. Klager heeft ingestemd met inzage in het elektronisch patiëntendossier door de klachtencommissie ten behoeve van de behandeling van zijn klacht. De klachtencommissie is van oordeel dat de klacht **ongegrond** is.

De klachtencommissie stelt vast dat klager in een periode van drie weken tweemaal per week een ECT-behandeling heeft moeten ondergaan. Ten tijde van de zitting was deze periode afgelopen en had klager dus geen ECT-behandelingen meer. De klachtencommissie is van oordeel dat er geen sprake is geweest van verplichte zorg, nu klager de behandelingen niet heeft geweigerd. Omdat klager de behandeling niet heeft geweigerd, hoeft de behandeling niet te worden aangezegd middels een 8:9-besluit. De klachtencommissie is bovendien van oordeel dat er een indicatie was om klager te behandelen middels de ECT-behandelingen.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De klachtencommissie stelt vast dat klager in het kader van een zorgmachtiging in zorg is bij Fivoor. De rechtbank heeft op [d.d.] de zorgmachtiging opgelegd voor de duur van zes maanden. Op [d.d.] heeft de rechtbank de zorgmachtiging verlengd voor de duur van twaalf maanden. Het ernstig nadeel is onder andere gelegen in de kans op ernstig lichamelijk letsel en in de situatie dat klager met hinderlijk gedrag agressie van anderen oproept. Klager verblijft op de [locatie Fivoor].

Op [d.d.] heeft klager zich tot de klachtencommissie Fivoor gewend met zijn klacht. Zijn klacht is gericht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het aanzeggen van de ECT-behandelingen. Dit hield in dat klager in een periode van drie weken twee keer per week een ECT-behandeling kreeg. De klachtencommissie stelt vast dat ten tijde van de zitting de proefperiode van de behandeling is afgelopen en dat er (tijdelijk) is gestopt met de ECT-behandelingen.

De klachtencommissie stelt aan de hand van de overgelegde stukken, het medisch dossier en dat wat ter zitting naar voren is gekomen vast dat klager lijdt aan een psychische stoornis, te weten schizofrenie. De klachtencommissie onderschrijft dat ECT-behandelingen in combinatie met een medicamenteuze behandeling een mogelijkheid is bij de behandeling van schizofrenie. De klachtencommissie is van oordeel dat er een indicatie was voor de geleverde zorg in de vorm van de proefperiode met ECT-behandelingen. Er was sprake van een toenemende lijdensdruk bij klager, waarbij er tevens een chronische psychose werd waargenomen. Naast de toenemende lijdensdruk bij klager, nam ook de druk op de omgeving van klager toe. Zo maakt klager met enige regelmaat meldingen bij de politie als bij hem de druk toeneemt. Daarnaast is er zowel alvorens de behandelingen zijn gestart als tijdens de periode met de behandelingen met klager gesproken. Er is aan klager uitgelegd hoe de behandelingen werkten en aan klager zijn de mogelijke bijwerkingen verteld. Tijdens de proefperiode is klager zowel vóór als na de behandelingen gesproken en is hij gedurende de gehele

periode gemonitord.

De klachtencommissie volgt de behandelaren dat er geen sprake is geweest van dwang bij het verlenen van de ECT-behandelingen, zoals ook blijkt uit de rapportages voorafgaand aan de proefperiode van de ECT-behandeling als tijdens die proefperiode. Het is de klachtencommissie duidelijk geworden dat klager heeft meegewerkt aan de behandelingen, terwijl hij op meerdere momenten had kunnen weigeren. Nu klager vrijwillig aan zijn ECT-behandelingen heeft meegewerkt en deze niet heeft geweigerd, kan er geen sprake zijn van dwang. Nu er geen sprake is van dwang, is er ook geen sprake van de noodzaak tot het aanzeggen van verplichte zorg volgens artikel 8:9 Wvvgz.

Al het voorgaande in overweging nemende, beoordeelt de klachtencommissie over de proefperiode met ECT-behandelingen als **ongegrond**.

Schadevergoeding

Op grond van artikel 10:11 Wvvgz kan klager de klachtencommissie verzoeken een schadevergoeding toe te kennen. Deze schadevergoeding dient naar billijkheid vastgesteld te worden. Klager heeft bij het indienen van zijn klacht gebruikgemaakt van het recht om een verzoek tot schadevergoeding in te dienen. Van het toekennen van een schadevergoeding kan echter enkel sprake zijn bij een gegronde klacht. Nu er geen sprake is van een gegronde verklaring van de klacht, wordt het verzoek tot schadevergoeding afgewezen.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht **ongegrond**.

Dit oordeel is op 17 juni 2024 aan beide partijen medegedeeld.